

Spojenecký sněm 2021

[Foto](#)

Datum	1. – 3. října 2021	
Pořádal	Rytíř Toman z Boskovic	Moravský Krumlov
Zúčastnili se	Kalif Donny Zdenál Worlík Honza junior Filip Jr. Danča Danielka Soňa Ondra Petr Bel Kost'aJ Evka Lucka	Účastníci se Účastníci se Účastníci se Účastníci se Účastníci se Účastníci se Účastníci se Účastníci se Účastníci se Účastníci se Účastníci se Účastníci se Účastníci se
Zapsal	Filip Jr. s úpravami ostatních zúčastněných	

Pátek 1. října – neděle 3. října 2021

Naše družina, tedy Lucius, byla vyzvána dostavit se na spojenecký sněm k příležitosti oslavy čtyřicátých narozenin našeho přítele a váženého pána, Tomana z Boskovic, a samozřejmě za účelem utvrzení našich vzájemných vztahů. Sněm se konal ve městě Krumlově, začátkem měsíce října, léta páně 2021.

Pátek se nesl ve znamení příprav a následné cesty. Sraz byl u “domečku” v 15 h brněnského času. Během nakládky se nestalo nic neobvyklého. Kurtny nám nechyběly, vše potřebné bylo vměstnáno do vozíčku za pomoci tetrisové metody a my (Kalif, Honzík, Vorlík, a moje maličkost) plní elánu a chutě do života jsme se konečně mohli vydat na strastiplnou cestu. Ano, na strastiplnou, protože než jsme vůbec vyjeli z Brna. Trčeli jsme v několika dopravních zácpách. Mezitím jsme měli možnost si povykládat, např. O tom “jak Honzík o zuby přišel”. Když jsme dorazili na místo, byli jsme přivítání spřátelenou družinou. Vybalili jsme, ubytovali se v budově místního svazu rybářů a rozbili tábor (tedy jen pergolu a nábytek, stany jsme nebrali). Narazila se bečka a začalo se pozvolna slavit. To větší slavení mělo teprve přijít. Mezitím se dostavil i zbytek gratulantů (Ježeček a část spřátelené skupiny Umbra Verta). V určitou hodinu byla vyhlášena kostýmová povinnost a mohla začít honosná hostina. Všichni se sešli u slavností tabule v horním sále. Boskovická kuchyně si pro svoje hosty a strážníky

připravila výborné pečené kuřátko. Lidé se bavili, popíjeli a jak šel čas dál, pan Toman se přihlásil o slovo. Při tomto slavnostním okamžiku oznámil tu radostnou novinu, a to příchod nového potomka (“Klokán přiletí v únoru!”). Samozřejmě následovala velká gratulace od všech přítomných a hodovalo se dál. A bylo to velké hodování! Probralo se vše možné, diplomatické vztahy mezi našimi družinami (velmi dlouze, až únavně), politická situace v naší malebné zemičce a spoustu dalších, jistě zajímavých, záležitostí. Ti, co neustoupili pod nápoem alkoholového opojení, vydrželi až do brzkého rána.

Generální budíček byl vyhlášen v 10 hodin ráno, a zdálo se, že všichni včerejší bujarou noc přežili ve zdraví. A jestli někdo ne, tak se tím nechlubil. Dopoledne dorazili i další přátelé, a to Plný břuch a rodinka Malíků, kteří přivezli i malého Šímu. Středobodem sobotního programu byl velkolepý turnaj. Všichni byli svolání, aby se sešli před kolbištěm, plně vyzbrojení bojovníci stáli seřazeni opodál a zábava mohla začít. Každá strana měla své bojovníky, kteří hájili své barvy a čest svého pána. Bojovalo se na meče a štíty, ale ty pravé nervy teprve začaly, až při soubojích na obouruční meče. Byli takřka nekonečné. Nejlepším rytířem se stal rytíř Zdenál, který nebyl žádným jiným rytířem poražen. A nejlepším bojovníkem s nejvíce vyhranými souboji, byl mladý panic z družiny pana Tomana, Ondřej. Nebylo ještě řečeno, že místo akce bylo vedle dvou velkých rybníků, a pár odvážlivců si řeklo, že se po náročném a vysilujícím turnaji půjdou schladit. V čele byl pán Toman. Ačkoliv toho dne bylo krásno a slunečně, voda byla velmi studená, ne-li ledová. Důsledkem toho bylo, že do vody vstupovalo pár statných mužů, ale ven vyšla hrstka na těle pokřivených eunuchů. Po vydatném obědě následovali soule (středověké ragby v bruchách) neboli hra o krvi, potu a holých pupkách. Kapitáni byli Mišák s Obišem. Střety byly brutální a nelítostné. O výhře někdy jen rozhodovala rychlost, koordinace spoluhráčů a dobře zpocené tělo. Došlo dokonce i na pár zranění, ale díky tomu, že pan Toman je tak zámožný, že jeho družina má i svého chiropraktika, všechny prsty byli vráceny do původní polohy, a zábava mohla pokračovat. Po brutální hře nastala chvíle, na kterou všichni nejvíce čekali, hromadné popřání oslavenci. Zdálo se, že zástupu gratulantů neznalo konce a že někteří dokonce chodí dvakrát. Když vypíchnu nějaké dárky, tak zmíním poukaz na zhotovení rodinného rodokmenu, apartní pantofle na kmetská léta a lístky na nějakou amatérskou německou garageband skupinu jménem Rammenstein. Po oslavenecké chvílce se hráli kolfky a lidé se začali připravovat na večeři. Hlavním chodem byli rožněná selátka a boskovická kuchyně nasadila takovou laťku, která bude v budoucnu těžko překonatelná. Jinak večer plynul v podobném duchu jako včerejší. Dokonce byl i produktivní, ve chvíli, kdy Ježek vymyslel nový ohňovkový kousek s Mírem v hlavní roli.

Jak většina spala v jednom pokoji, zdálo se, že zdejší uzavřený prostor má i vlastní mikroklima, a jen ti jedinci, kteří v něm spali, se dokázali adaptovat pro přežití v takhle nehostinném prostředí. Ráno po probuzení proběhla snídaneň, balení, rozbití tábora, úklid budovy, samotné loučení a vyběhávání hladinky. Například náš pán Kalif si řekl, že včera měl nedostatek pohybu, a proto si ještě dal čtyři kondiční kolečka kolem rybníku. Cesta zpět do Brna byla poklidná. U “domečku” jsme už jen vybalili, rozešli se a navrátili se do vřelých objetí svých rodin.

Družiník Filip, “Pytel”.